

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 25/03/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1198

“TẠO PHƯỚC ĐỂ LÂM CHUNG HƯỞNG PHƯỚC”

Hàng ngày, người thế gian đều tận hưởng phước báu, họ không biết dành phước báu để khi lâm chung hưởng. Nhiều người cho rằng, nếu khi sống không tận hưởng phước thì khi chết đi sẽ không thể hưởng được nữa. Hòa Thượng nhắc, chúng ta tu phước không phải là để ngày ngày chúng ta hưởng phước mà chúng ta dành phước để khi chúng ta lâm chung chúng ta hưởng.

Hòa Thượng nói: **“Pháp môn Tịnh Độ không khó, nếu chúng ta so sánh với tất cả các pháp môn khác thì pháp môn Tịnh Độ rất dễ tu! Chúng ta có thể dễ dàng thu hoạch được phước báu viên mãn. Trên Kinh nói: “Tín nguyện trì danh, mười niệm ắt sanh”.** “Tín” là tin. “Nguyện” là nguyện vãng sanh. Khi chúng ta lâm chung, nếu chúng ta có thể đề khởi được từ một niệm đến mười niệm rõ ràng, không mê muội thì chúng ta có thể vãng sanh. Nhiều người cho rằng pháp môn Tịnh Độ dễ tu nên không cần phải tu sớm, chỉ cần đợi đến khi lâm chung niệm mười niệm là được. Rất nhiều người khi lâm chung mê man, bất tỉnh, khi đó họ không thể đề khởi được mười niệm. Ông Bà, Cha Mẹ, thân bằng quyến thuộc của chúng ta phần nhiều cũng đã không tỉnh táo mà ra đi! Nếu khi sắp ra đi mà chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì chắc chắn chúng ta không thể sinh về cõi lành.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói, người phạm tội thập ác, nếu khi lâm chung mà họ chí tâm sám hối niệm Phật thì họ cũng có thể vãng sanh”.** Người phạm tội trong thập ác là người phạm những tội rất nặng như giết Cha, giết Mẹ, giết Thầy, giết A-la-hán. Thầy Định Hoằng nói: **“Khi tất cả sám pháp không thể cứu được người phạm tội thập ác thì câu “A Di Đà Phật” vẫn có thể cứu được họ! Khi lâm chung nếu người đó có thể đề khởi được câu “A Di Đà Phật” thì người đó cũng có thể vãng sanh”.** Những người tạo nhiều ác nghiệp, nghiệp chướng nặng nề thì đa phần khi lâm chung họ mơ mơ, hồ hồ.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói với chúng ta khi lâm chung đề khởi được mười câu Phật hiệu rất dễ dàng nhưng kỳ thật việc này không dễ dàng chút nào! Điều kiện đầu tiên là khi lâm chung, thần thức của chúng ta phải rất rõ ràng, minh bạch”**. Người nghiệp chướng nặng nề thì ngay trong cuộc sống hàng ngày, thần trí của họ đã luôn mơ mơ, hồ hồ. Người mơ mơ, hồ hồ thì ngày ngày họ lại tiếp tục tạo tạo nghiệp, khi họ không còn phước báu, nghiệp chướng quá nhiều thì Phật Bồ Tát cũng không thể cứu! Khi chúng ta nằm ngủ nếu chúng ta nằm mộng thì chúng ta cũng đang mơ mơ, hồ hồ. Mấy ngày hôm nay, tôi di chuyển nhiều, làm nhiều việc nhưng tôi cũng không hề nằm mộng.

Hòa Thượng nói: **“Khi lâm chung chúng ta mới nghe được Phật pháp, chúng ta có thể niệm được từ một niệm đến mười niệm thì đây không phải do một đời này chúng ta đã có đủ duyên may mà do nhân duyên từ nhiều đời, nhiều kiếp. Có thể chúng ta đã nhiều đời, nhiều kiếp tu hành nhưng chưa đủ lực, đời này, khi lâm chung, trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó thiện căn, phước báu của chúng ta hiện tiền”**. Nếu chúng ta chờ duyên may này thì sẽ rất mạo hiểm. Khi sắp lâm chung mới nghe được Phật pháp, mới nghe được câu Phật hiệu thì điều này cũng khó như con rùa mù gặp được bong cây. Biển cả rộng mênh mông, con rùa mù 100 năm mới nổi lên mặt biển một lần, con rùa mù có thể chui đầu qua bong cây thì giống như trên Kinh nói: **“Bá thiên vạn kiếp, nan tao ngộ”**. Trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp.

Chúng ta có duyên gặp được Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta áp dụng chuẩn mực Thánh Hiền trong đời nhân xử thế tiếp vật, đem Phật pháp để tu sửa thân tâm đây chính là nhân duyên trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp. Chúng ta có đang trân trọng nhân duyên này, có đang rất nỗ lực tinh tấn không? Nhiều người đã xem thường thậm chí bỏ lỡ nhân duyên này! Chúng ta không cần phải trở thành Phật Bồ Tát, chúng ta chỉ cần có đời sống hạnh phúc, an lạc, đầy yêu thương thì rất nhiều chúng sanh cũng mong cầu có được đời sống như vậy, chúng ta đã làm ra được tấm gương cho nhiều người.

Có những người bài bác Phật pháp, bài bác chuẩn mực Thánh Hiền nhưng họ vẫn mong muốn được mọi người đối xử bình đẳng, yêu thương. Những người đã học Phật, đã biết về luật nhân quả thì họ sẽ không dám làm trái với nhân quả. Họ biết rằng, trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, gieo nhân yêu thương được nhận quả yêu thương, họ biết cho đi là được nên họ tận tâm tận lực cho đi. Nhiều người học Phật nhiều năm nhưng họ không muốn cho đi. Hàng tháng, chúng ta có gắp ba tấn rau sạch để tặng, nhiều người không tin điều này. Sắp tới, chúng ta sẽ tiếp tục xây dựng các vườn rau sạch để mỗi tháng chúng ta có thể tặng mọi người 10 tấn

rau sạch. Chúng ta còn sống một ngày thì chúng ta tận tâm tận lực dùng một ngày đó để làm việc lợi ích chúng sanh!

Tôi không nghĩ rằng mình có thể học được đến đề tài 1198, còn hai bài nữa là chúng ta kết thúc 1200 chuyên đề. Nếu bây giờ tôi ra đi thì cũng rất tốt, tôi không cưỡng cầu! Người thế gian cưỡng cầu, phan duyên nên họ rất khổ. Khi vô thường đến đều có dự báo, nhiều người trước khi chết thì nói với người khác là hôm nay là lần cuối cùng chúng ta gặp nhau hay hôm nay tôi đi chắc tôi sẽ không về. Họ đã dự báo trước cho chúng ta. Hàng ngày, sự vô thường, sự biến đổi đang diễn ra trong chúng ta rất khốc liệt. Trong từng sát na các tế bào của chúng ta đang biến đổi, từng sát na chúng ta đang già đi.

Hòa Thượng nói: **“Không phải tình cờ mà chúng ta gặp được pháp môn Tịnh Độ. Trên Kinh A Di Đà đã nói: “Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà được sinh về nước kia”.** Chúng ta đi cùng một chuyến đò với một người thì đó cũng là do chúng ta có duyên ngộ nhiều kiếp với họ. Chúng ta gặp được Phật pháp, gặp được pháp môn Tịnh Độ, gặp được Hòa Thượng, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền cũng là do nhân duyên, phước đức nhiều đời. Chúng ta ngồi học cùng nhau trên một lớp này cũng là nhân duyên không nhỏ.

Hòa Thượng nói: **“Thời gian chúng ta lâm chung rất ngắn, diễn ra rất nhanh, nếu khi lâm chung chúng ta tỉnh táo thì đây là do nhân duyên, phước báu, thiện căn của nhiều đời, nhiều kiếp đã tu hành. Nhân duyên, phước báu này không hề nhỏ! Đời này, chúng ta gặp được Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền, gặp được pháp môn Tịnh Độ đây không phải là may mắn, tình cờ mà là nhân duyên, thiện căn, phước đức của nhiều đời, nhiều kiếp”.** Nhiều người xem thường, không trân trọng nhân duyên này nên hàng ngày họ vẫn tạo ác. Nếu chúng ta được gặp nhân duyên này mà chúng ta không nỗ lực, tích cực làm thì chúng ta sẽ bị phiền não, tập khí dẫn dắt. Chúng ta không tích cực làm việc thiện thì tập khí, phiền não sẽ dẫn chúng ta đi làm điều ác. Có nhiều người thắc mắc, vì sao có những người tu hành lâu năm, là trưởng tràng rồi mà họ vẫn đi lấy vợ, lấy chồng của người khác. Tập khí của chúng ta là như vậy! Nếu chúng ta không tích cực đoạn ác, tu thiện thì chúng ta sẽ tích cực làm ác, xa rời cái thiện. Các vị **“Bồ Tát Bất Thoái Chuyển”** sẽ không bị thoái chuyển nữa. Chúng ta cũng là Bồ Tát nhưng chúng ta là **“Bồ Tát vẫn thoái chuyển”**. Nếu chúng ta không làm việc thiện thì tập khí, phiền não sẽ dẫn chúng ta đi làm việc ác.

Khi Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A-nan hướng đến Phật hỏi rằng: **“Khi Phật còn tại thế thì chúng con nương theo Ngài, khi Ngài nhập niết bàn chúng con biết nương vào ai?”**. Phật nói: **“Lấy Giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy”**. **“Giới”** là những điều răn dạy, là hàng rào

mà chúng ta không được vượt qua. “*Khở*” là chúng ta gánh vác những việc nặng nhọc, giúp ích cho chúng sanh. Từ khi chúng ta sơ phát tâm đến khi chúng ta thành Phật thì chúng ta phải sống trong khuôn mực, giới luật. Điều này giống như, khi chúng ta đi xe máy thì chúng ta phải đội mũ bảo hiểm, khi chúng ta đi ô-tô thì chúng ta phải cầm theo các giấy tờ cần thiết. Hàng ngày, chúng ta nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta sẽ nhìn thấy rất nhiều việc phải làm. Có rất nhiều việc mà chúng ta có thể làm để mang lại niềm vui cho người.

Hôm qua, tôi đến xã Hòa Phú, thành phố Đà Nẵng, tôi nhìn thấy trong vườn trồng có ba cây cau, cây cau không có quả mà rất tốn diện tích đất nên chúng tôi quyết định rời ba cây cau đến nơi khác. Ban đầu, chúng tôi phải rất vất vả đào đất nhưng sau đó chúng tôi nghĩ ra cách đó là đào đất xung quanh cây, sau đó dùng xe bán tải kéo cây lên. Bằng cách này, chúng tôi nhổ được ba cây cau rất dễ dàng, sau đó chúng tôi trồng cây sầu riêng vào thay thế. Mọi người đều rất hoan hỷ. Chúng ta trồng cây có quả để đời sau có thể được thừa hưởng. Chúng ta nghĩ đến việc thiện lành vì chúng sanh thì chúng ta sẽ không có thời gian làm việc tà ác, ngu dại.

Hòa Thượng nói: “*Không luận là người xuất gia hay tại gia, khi lâm chung có mấy người có thần trí rõ ràng? Việc này đáng để chúng ta phản tỉnh! Nếu như khi lâm chung, chúng ta mê hoặc điên đảo, bất tỉnh nhân sự thì Phật Bồ Tát đến hộ niệm cho chúng ta thì cũng không giúp được chúng ta! Chúng ta phải biết rõ ràng, tường tận việc này!*”. Nếu người thế gian đầy “*danh vọng lợi dưỡng*”, tham cầu đến hộ niệm cho chúng ta thì họ càng khiến chúng ta đi vào Địa Ngục nhanh hơn.

Hòa Thượng dẫn chứng: “*Có một vị tên là Trần Quang Biệt, ông là phó hội trưởng hội niệm Phật của chùa Long Tế Vi Sơn, ông đã qua đời vì bệnh ung thư. Trước đây, hàng ngày, ông dẫn chúng niệm Phật nhưng khi lâm chung, nghiệp chướng của ông hiện tiền, ông không niệm Phật, người khác đến niệm Phật thì ông mắng và đuổi họ về. Người như vậy thì còn có thể cứu được hay không?*”. Hàng ngày, họ có niệm Phật, tu hành nhưng họ vẫn chấp trước, họ vẫn làm mọi việc vì danh lợi, vì cái ta. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta sống một ngày chúng ta tận tâm, tận lực vì chúng sanh một ngày*”. Chúng tận lực vì chúng sanh không khởi tâm mong cầu, tâm chấp trước vậy thì khi lâm chung, chúng ta sẽ không còn vương bận.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta xem thấy hiện tượng này, chúng ta thấy rằng việc vãng sanh không dễ dàng! Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta hàng ngày tu phước không phải để chúng ta hàng ngày hưởng phước mà chúng ta để dành phước báu để khi lâm chung chúng ta hưởng. Khi lâm chung, chúng ta cần tâm trí rõ ràng, tường tận, thân không bệnh khổ.*”

Người rõ ràng, tường tận như vậy thì dù họ không vãng sanh, họ cũng sẽ được sinh về cõi lành!”. Nhiều người chỉ lo thỏa mãn dục vọng bản thân nên hàng ngày họ đã tiêu hết phước. Cuộc sống của chúng ta thanh đạm một chút cũng không sao! Hàng ngày, chúng ta phải tự mình tu phước, tích phước, tiếc phước chứ chúng ta không được bắt người khác phải làm. Chúng ta làm ra tấm gương để người khác bắt chước, chúng ta bắt ép người thì chúng ta phan duyên, cưỡng cầu khiến người khác phiền não!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!